

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2018

Núm. 91

Presidència
de l'Honorable Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir

Sessió celebrada dia 26 d'abril de 2018

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 10122/17**, del Grup Parlamentari Popular, relativa a potenciar els auxiliars de conversa.. [1424](#)
- 2) **RGE núm. 10123/17**, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desplegament de la Llei de mecenatge cultural.. [1429](#)
- 3) **RGE núm. 10165/17**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajustament de polítiques d'educació.. [1434](#)
-

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, senyores i senyors diputats, començam la sessió d'avui. En primer lloc, demanaria si es produeixen substitucions.

Passam a l'únic punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 10122, 10123 i 10165/17.

1) Proposició no de llei RGE núm. 10122/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a potenciar els auxiliars de conversa.

Començarem pel debat de la Proposició no de llei RGE núm. 10122/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a potenciar els auxiliars de conversa.

Per la seva defensa per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Consellera..., l'Hble. Diputada, perdó, Núria Riera, per un temps de deu minuts.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Bé, bones tardes a tothom, diputades i diputats, a la comissió. Nosaltres varem presentar aquesta proposició no de llei a principi de curs escolar, al setembre, per temes de dinàmica parlamentària, no és vera?, la tractam ara, però en tot cas està plenament en vigor o en plena actualitat, perquè, en general, el que pretén és ajudar a millorar tots aquests recursos que es destinen a la formació educativa dels nins en llengües estrangeres, precisament perquè pensam que els darrers anys s'ha creat aquesta cultura de la necessitat que els nins coneguin una llengua estrangera, precisament i principalment l'anglès, també el francès, l'alemany, per la necessitat de tenir aquesta formació en una comunitat autònoma com la nostra, de caire principalment turístic, també per la necessitat d'estar al dia al món globalitzat que vivim i sobretot per les dades educatives que tenim dels darrers anys.

En aquest sentit, hem de tenir en compte que si a totes les comunitats autònomes en general l'estudi d'una llengua estrangera en educació infantil, encara que no sigui obligatòria, arriba al 65% dels alumnes, d'acord amb les dades que hi ha penjades a la pàgina del ministeri, hem de tenir en compte que a Balears només arriba a dia d'avui a un 36,9%. És una estadística del darrer curs escolar del ministeri.

I en primària, on l'ensenyament sí que ja és obligatori, la segona llengua estrangera és significativa en algunes comunitats, com per exemple Canàries, que també té un caire molt turístic, amb un 76% de l'alumnat; en canvi nosaltres només tenim un 23,6% d'alumnat amb aquesta formació o que a les escoles té introduïda aquesta formació en una segona llengua estrangera.

Quant a la formació en llengües, és a dir, no de la llengua en sí, sinó d'altres matèries en llengua estrangera, el darrer curs va arribar a 1.218.000 alumnes d'ensenyament no

universitari a nivell nacional i la majoria eren programes d'aprenentatge integrat de continguts en llengua estrangera, en concret un 33,4% de l'alumnat a primària i un 22% a secundària.

Hem de tenir en compte que aquest percentatge són totalment insuficients si realment volem que es pugui assolir no només un coneixement satisfactori de la gramàtica bàsica d'una llengua, sinó també la possibilitat de desenvolupar-se al dia a dia en les diferents matèries que a la vida real o a la vida del dia a dia ens podem trobar, o que es trobaran aquests nins quan siguin adults.

Per tant, consideram que entre tots hem de col·laborar a facilitar aquest aprenentatge de llengües estrangeres i en llengües estrangeres, no ha de ser un instrument polític, sinó que ha de ser un instrument per millorar l'aprenentatge i la formació bàsica de l'alumnat i per això presentam aquesta proposta.

Els auxiliars de conversa en aquest sentit són un element molt important dins les aules, que ajuden a adquirir aquesta facilitat o aquesta habilitat a l'aprenentatge de les llengües perquè el més fàcil -sempre ho hem dit- per aprendre una llengua és emprar-la al dia a dia, no només estudiar-la, sinó que també sigui una pràctica habitual. De tots és conegut, i crec que tots ho compartim, que és una feina molt positiva que es fa dins les aules.

Actualment a Balears hi ha un 70% només de centres que tenen auxiliar de conversa, és a dir, hi ha aproximadament, no sé si les dades han canviat al llarg del curs escolar, perquè com els deia és una proposició de principi de curs, però hi ha aproximadament 340 becaris finançats entre ministeri amb la col·laboració de la conselleria del Govern i, tot i que s'ha aconseguit fer un borsí específic per cobrir aquelles baixes, que era un dels problemes amb què ens trobàvem als darrers anys, que aquests auxiliars, aquestes persones podien renunciar a la plaça que tenien i quedaven les places buides, es va crear un borsí específic. No obstant això, el nombre d'auxiliars és insuficient i no pot donar cobertura a tots els centres educatius que voldrien tenir aquesta figura d'auxiliar.

Per tant, per això presentam aquesta proposició no de llei, per instar el Govern que millori sensiblement la dotació pressupostària corresponent i la gestió del borsí específic d'auxiliars de conversa, per poder augmentar el nombre de becaris a disposició dels centres educatius. I a la vegada perquè es despleguin mesures d'informació i de difusió d'aquesta feina que fan els auxiliars de conversa, perquè, com més coneixement hi hagi, evidentment, més implicació i més demanda hi haurà d'aquestes funcions per part dels mateixos pares i dels mateixos centres educatius, i d'aquesta manera s'incrementarà la demanda, l'ocupació d'aquests auxiliars a tots els centres educatius, atesos els beneficis que, com deia, reporta la seva col·laboració per a l'aprenentatge comunicatiu de les llengües estrangeres als alumnes, i aquesta és la raó i la finalitat d'aquesta proposició no de llei.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista s'ha presentat l'esmena [RGE núm. 3901/18](#). Per a la seva defensa té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Casanova, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, el primer que volia dir a la Sra. Riera és que crec que en alguna cosa estem d'acord i és que sempre els recursos dins l'aula per millorar l'aprenentatge dels alumnes són necessaris i, per tant, crec que els auxiliars de conversa en són una eina.

Vostè, quan ha presentat aquesta PNL, ha parlat de la importància de l'estudi de llengües estrangeres, no li ho discutim, el que passa és que vostè ha dit una cosa que m'ha cridat una mica l'atenció, vostè diu que fer d'aquest aprenentatge... no fer un instrument polític, crec que és una mica agosarat, que ho digui una altra persona d'acord, però crec que vostè precisament va fer de l'aprenentatge de llengües estrangeres tot un instrument polític per poder dur endavant una política específica que... ja en parlarem, és així. Vostè no ho veu així, però des de fora sí que es veia així i la prova és que s'ha vist així per molta gent.

Per una altra banda, també li he de dir que aquest govern aposta per l'aprenentatge de llengües estrangeres i per això hi ha tot un programa als pressuposts, que és un programa d'aprenentatge de llengües estrangeres, que és el 421E, i, per tant, som conscients que s'ha d'aprendre, però en un ordre a través d'estades, etc.

Del que li vull parlar és de la PNL que ha presentat. Ha presentat una PNL d'auxiliars de conversa, crec que els auxiliars de conversa són un element clau, que són importants, són importants... que es facin, entren a les aules des de fa moltíssim de temps, però jo li volia aclarir una cosa: vostè a la PNL diu que els centres disposen de 340 becaris finançats entre el Ministeri d'Educació amb col·laboració de la conselleria.

Crec que a l'hora de redactar-la s'ha equivocat, perquè són 340 becaris finançats pel Govern de les Illes Balears amb col·laboració del ministeri, i jo li diré per què, li posaré les dades sobre la taula.

La conselleria durant aquest curs aporta 1.680.000 euros per a auxiliars de conversa, crec que és una quantitat més que suficient, i paga 300 auxiliars de conversa, mentre que el ministeri únicament n'aporta 112.000. És a dir, la diferència és substancial. El ministeri únicament col·labora amb un 6,6% i la resta ho posa la conselleria. Per tant, crec que a l'hora d'exposar-ho aquí vostè podia posar que són 340 becaris finançats pel Govern de les Illes Balears amb col·laboració del ministeri.

Per tant, pensam que fa falta incrementar-ho, el que passa és que... per això li hem presentat aquesta esmena. Aquesta

esmena que a dia d'avui crec que és..., està en un moment perfecte per poder-la acceptar, perquè es tramiten els pressuposts de l'Estat i és el moment en què el Partit Popular pot posar-se fill a l'agulla i reclamar del Govern de l'Estat que s'hi posi i que posi més finançament, que no deixi el mateix finançament que a l'any anterior i l'any anterior i que augmenti, ja que el Partit Popular té tant d'interès en l'aprenentatge de llengües estrangeres que faci el favor d'augmentar, faci valer el pes del Partit Popular de les Balears a Madrid i augmenti la dotació en auxiliars de conversa.

Per això li hem presentat aquesta esmena, perquè consideram que és l'Estat el que ha d'augmentar sensiblement, perquè el que ha d'augmentar sensiblement és l'Estat la dotació per poder millorar aquests.

I després respecte del borsí, dir-li, és clar, és normal que les substitucions s'acabin, perquè si en tenim 300 és fàcil que s'acabin. És clar, el Ministeri d'Educació no té aquest borsí i el que s'ha de fer també és crear aquest borsí, perquè aquests 20 del Ministeri d'Educació, que podrien ser 60 o podrien ser 80, també necessitaran substitució, per tant, s'ha de crear aquest borsí al Ministeri d'Educació.

I respecte del que demana en el segon punt, jo crec que no ha mirat la Microsite dels auxiliars de conversa, hi ha informació perfectament que es veu quina és la funció, com s'arriba i com es pot fer.

Per tant, jo li demanaria al Partit Popular que acceptàs l'esmena perquè no sols és una feina, com vostè ha dit, no sols és una feina d'aquí, sinó que és una feina de tots, però una feina de tots per igual, i una feina de tots on el Govern de l'Estat ha de posar fil a l'agulla i implementar personal i posar més personal allà on considera que s'ha de fer més feina. L'estudi de llengües estrangeres és important per al Partit Popular i crec que això ho ha de demostrar anant-se'n a Madrid i presentant una esmena als pressuposts generals de l'Estat, dient, senyors no són 750 auxiliars de conversa els que s'han de contractar, se n'han de contractar 3.000, i així ens ho creuriem, i aquí després fariem el corresponent.

Res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

En torn de fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Camargo, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Bé, respecte d'aquesta iniciativa nosaltres hem de dir que estam d'acord amb el que s'expressa respecte de la necessitat de tenir auxiliars de conversa a les aules, per tal d'afavorir l'ensenyament i el procés d'aprenentatge de qualsevol llengua estrangera, i en aquest sentit només podem estar d'acord que també és molt important que el nombre d'auxiliars de conversa sigui elevat, sigui adequat, sigui suficient i que pugui cobrir totes les

necessitats de tots els centres, independentment de si aquests són concertats o no, perquè de vegades també hi ha desequilibris en relació al fet de si es tracta d'un centre cent per cent públic o de si es tracta d'un centre subvencionat amb fons públics, però privat, aquesta privada subvencionada, tal com nosaltres l'anomenem.

Llavors totalment d'acord amb el fet que és molt important per a l'aprenentatge de llengües tenir recursos, dedicar recursos a l'aula per tenir auxiliars de conversa.

Ara bé, no em vull estendre massa, perquè el Sr. Casanova ja ho ha explicat. En primer lloc, crec que cal recordar aquesta idea que es deia durant les mobilitzacions al carrer tan massives, després de l'aprovació del TIL i era "anglès sí, TIL no"; és a dir, aquesta suposada instrumentalització de la llengua com a eina política no és precisament una cosa que s'estigui fent en aquests moments. Sí és una cosa que es va fer durant la passada legislatura, precisament instrumentalitzant la llengua anglesa com a eina política. Llavors crec que cal recordar un poc aquest context i tornar insistir en la idea que estam d'acord que és molt important l'ensenyament de l'anglès com a llengua global, etc. Això tampoc no està en discussió amb què s'ensenyin altres llengües estrangeres, que són també força importants.

Després, tal com s'ha explicat ja, la qüestió del finançament. És clar, si aquesta iniciativa conté una errata, tal vegada és involuntària respecte de com es financen en aquests moments els recursos dedicats, o els auxiliars de conversa, i en quina proporció es cobreix per part de la conselleria i per part del ministeri, tal vegada s'hauria de rectificar, i tenir en compte que és cert que s'ha incrementat aquesta dotació i ara, tal com ja s'ha explicat, és de més d'1 milió d'euros. I bé, si encara en falten més, nosaltres som partidaris i donarem suport a pressuposts que puguin incloure un millor finançament per als auxiliars de conversa, atesa la seva importància que ja ha estat explicada. Ara bé, jo crec que també és important que des del Partit Popular aquí es pugui insistir al Partit Popular que governa aquest país, per tal que dediqui més finançament a educació, en general, en termes generals, i després, en concret, a partides dedicades a aquests auxiliars de conversa.

Llavors des del nostre grup parlamentari, si s'accepta l'esmena presentada pel Grup Socialista, votariem a favor d'aquesta proposició no de llei.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Vilaret, per un temps de deu minuts.

LA SRA. VILARET I GONZÁLEZ:

Gràcies, bones tardes a tothom. Bé, jo tornaré fer una altra reflexió respecte de l'educació. Una societat que vulgui

prosperar, ser millor i més feliç ha de prioritzar l'educació. L'educació és el futur i la base de qualsevol societat i, per tant, invertir en educació és fins i tot rendible, rendible econòmicament, perquè tendrem ciutadans més sans, que evitarà despesa de sanitat, més estables, més segurs, amb menys mancances, amb més recursos personals i, per tant, amb menys despeses de presons, de seguretat. Tendrem un poble més cívic, més net.

Aleshores MÉS per Mallorca és molt conscient de la importància de l'educació, de l'educació pública sobretot, i per això varem lluitar contra les retallades i contra les imposicions de la legislatura passada, amb lleis com la LOMCE, que per ventura no són d'allò més encertat. Però bé, lluitarem també per un camí comú per a l'educació. Per desgràcia queda molt per fer, o ens podem superar molt, per superar per exemple aquest alt índex de fracàs escolar, que jo consider que és una malaltia de tota la societat, fan falta més coses, fa falta invertir més i millor en infraestructures, fa falta invertir més en professorat en general per reduir les ràtios; fa falta consens per anar a un camí comú per a l'educació pública, perquè sigui un model igualitari i perquè sigui de qualitat. Tal volta si tots defenséssim en la teoria i en la pràctica l'educació pública seria molt millor.

Em satisfà que el PP es preocupi per un tema d'inversió en educació, però també hem de ser conscients que hi ha aspectes molt importants, que a la legislatura passada varen prioritzar les llengües estrangeres a la pròpia i ara sembla que, no ho sé, per ventura intenta fer el mateix; és clar que hem de parlar llengües estrangeres, anglès, francès, alemany, vivim en un món globalitzat i és una eina fonamental, però, per sobre d'això el món s'ha d'entendre i, per tant, és important la filosofia, que li han llevat hores, és important la història, que mai no pot tenir suport; han de conèixer aquest món a través de les ciències naturals, la geografia, la física i la química; han de parlar i escriure bé la llengua materna, ja sigui el català o el castellà, les llengües d'aquesta comunitat autònoma, i sobretot, han de gaudir, si no gaudeixen no es pot aprendre. I per això s'ha de prioritzar la música, el dibuix, la dansa, la plàstica, coses que s'han anat reduint en hores. És molt trist. Tot això serveix per desenvolupar la persona, l'educació física també serveix per a un desenvolupament complet de la persona. Per tant, han de conèixer el món per poder respectar el seu entorn més proper. Per exemple història i cultura de les Illes Balears, eliminada també amb aquesta llei.

Per tant, ja va bé que hi hagi més auxiliars de conversa, és clar que sí, i, si s'accepta l'esmena del PSOE, hi votarem a favor. Però li puc ben assegurar que farien molt bé si lluitassin per la millora de l'educació pública.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Sureda, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Bé, crec que tots som conscients que els auxiliars de conversa són una figura molt important per assolir un bon nivell en una llengua estrangera i més si tenim en compte el resultat de les proves PISA dels darrers anys.

Les millores, que és cert que s'han produït, són insuficients i s'ha de seguir apostant per l'excel·lència educativa, però això també és així, només és possible si s'inverteix en recursos humans i materials de forma constant independentment de qui governi.

Actualment, si no ho tenc malentès, existeixen dues borses d'auxiliars de conversa: una seleccionada i sufragada pel Govern estatal i una altra sufragada pel Govern de les Illes Balears. Nosaltres estam totalment d'acord que es millori pressupostàriament el borsí del Govern de les Illes Balears, així com poder millorar la difusió d'aquest servei per tal de procurar augmentar la seva demanda per part dels centres sol·licitants, perquè encara hi ha centres que no disposen d'aquests professionals i, per tant, no poden oferir als seus alumnes aquest tipus d'aprenentatge.

Ara bé, tenia un dubte, que ja se m'ha resolt, perquè, segons les dades del començament del curs 2017-2018 la conselleria va finançar 300 places i el ministeri 40. Si aquesta dada era correcta, que m'ho han confirmat, crec que aquesta petició que fa el Grup Parlamentari Popular es pot traslladar al Govern de l'Estat, que, evidentment és del seu partit i supòs que li faran cas.

Veig que en aquest sentit el Grup Socialista ha presentat una esmena i la veritat és que nosaltres la compartim perquè la diferència del nombre de places que ofereix una institució i l'altra és molt exagerada.

Com deia, volem que augmenti aquest pressupost per contractar més auxiliars de conversa, però no sabem si la Sra. Riera, quan va registrar aquesta proposició no de llei, sabia les places que oferia el ministeri o no, perquè més aviat no entenem el motiu de la proposició no de llei si fos així.

Nosaltres donarem suport i donarem, evidentment, suport a l'esmena del Partit Socialista, perquè com més auxiliars de conversa i més recursos venguin per poder destinar en educació, que tots som conscients que mai no són suficients, hi donarem suport. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Castells, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, com vostès saben, jo moltes vegades expresso reserves a votar a favor de

proposicions no de llei que parlen de compromisos pressupostaris perquè pens que el rigor de la discussió pressupostària evidentment sempre s'ha de fer en el debat de pressuposts on a qualsevol alta li correspon una baixa. De totes maneres, aquí, com el compromís és tan indeterminat, perquè només parlem de millorar sensiblement, doncs realment això ho pot votar qualsevol, fins i tot jo. Jo el que trob a faltar, no ho sé, Sra. Riera, si amb tantes sessions de pacte educatiu sembla que el seu ardor guerrer s'apaivagat una mica i, bé, ara fa propostes més assumibles per part dels grups de la majoria. És una broma, lògicament, amb tota la simpatia, que li faig.

Per tant, bé, doncs, és innòcua pressupostàriament perquè parlem de millorar sensiblement. Jo som dels que pens que realment el problema que vostè avui ens planteja potser no és dels més importants del nostre sistema educatiu, però bé, evidentment tots sempre... tots volem que tot millori i això, doncs, jo també, jo que vull que això millori, però realment si ho haguéssim d'establir com a una prioritat, doncs, segurament tampoc... tampoc... tampoc no m'hi trobaria aquí.

Aquí ens trobam davant d'un tema que és una mica paradoxal perquè tenim una doble xarxa, és a dir, una xarxa autonòmica i una xarxa estatal, és a dir, sempre, sobretot els partits que són més partidaris de la centralització de l'Estat, pens en el mateix Partit Popular o Ciudadanos, sempre es queixen de la *duplicidad de funciones*, no?, i aquí sembla que, bé, que hi ha una duplicitat clara perquè hi ha dues administracions que fan exactament el mateix i tothom ho troba la mar de normal. Pens que... és una reflexió que faig perquè segurament el lògic seria que no hi hagués aquesta duplicitat de funcions, dues administracions, una d'estatal i una d'autonòmica o diverses d'autonòmiques, fent exactament el mateix, pot ser el lògic seria que hi hagués una distribució vertical, que a nivell de l'Estat, doncs, es coordinés, s'establissin uns criteris, pot ser es fes una preselecció i després, a nivell autonòmic, s'acabés de fer el procés, no?, incorporant els becaris que es considerés al seu sistema. És a dir, això seria el lògic.

Per tant, aquí o una de dues: o l'Estat està envaint les competències autonòmiques o les autonomies estan envaint les competències de l'Estat, no sé quin és el cas, però som davant d'un cas clar de duplicitat de funcions, perquè som a dues administracions que fan exactament el mateix.

Com que aquest no és el problema que avui se'ns planteja ni el debat que avui se'ns planteja, el que està clar és que si hi ha una doble xarxa el que no té sentit és que fem una proposició no de llei només demanant que millori una de les xarxes, perquè si el que ens preocupa és el problema hem de reclamar a totes dues xarxes aquest compromís pressupostari.

A l'any 2018, a la convocatòria que ha sortit recentment, l'Estat hi destina per al 2018 1,675 milions d'euros, és a dir, 1.675.000 mil euros, i per al 2019, 2.265.000 euros. És a dir, que per al pressupost de l'Estat tampoc no són unes quantitats molt importants. I si comptem el que ens arriba a Balears,

doncs, lògicament encara menys, i la comparativa ens l'ha deixada molt clara el Sr. Casanova amb la seva intervenció.

Per tant, crec que qualsevol aproximació seriosa al problema passa per incorporar l'esmena del Partit Socialista, perquè si realment ens preocupa aquest tema hem d'atacar globalment el problema i, per tant, hem d'instar el Govern de la comunitat autònoma i hem d'instar també el Govern de l'Estat. Per tant, si no s'accepta l'esmena, nosaltres no donarem suport perquè no tendrem més remei que concloure que aquí el que interessa no és realment resoldre el problema sinó simplement, doncs, instar el Govern des de l'oposició sense cap altre objectiu real de canvi.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Ballester, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Nosotros sí que apoyaremos esta iniciativa. Creo que es cierto que muchos centros piden esta figura y no pueden acceder a ella, y además es una figura importante debido a que el nivel de nuestros alumnos realmente en inglés es bajo, seguramente también por las metodologías que se utilizan, que se están cambiando ahora para hacerse más activas, pero asimismo sigue siendo un nivel muy bajo, y no hay nada como tener estos auxiliares de conversación, no solamente por lo que aportan al conocimiento, sino porque quien ha estado trabajando con ellos saben que son personas de fuera, que también aportan un valor añadido porque los alumnos se interesan, tienen una vida... les cuentan su vida y es como una motivación más para salir de la clase con estos auxiliares.

También es verdad que todo lo que sea aumentar en medidas de este tipo requiere una mayor inversión, se ha hablado de una mayor inversión a nivel del Estado que se tiene que hacer, para eso está el Pacto nacional por la Educación, que ya se ha hablado de este aumento de inversión por alumno que se está negociando. Y también, como no, un aumento de inversión a nivel de comunidad autónoma, no olvidemos que este gobierno tiene una inversión que no llega al 3% del PIB, rascadito, rascadito, exactamente igual que el Partido Popular en la legislatura anterior, y ya es el tercer año, sabiendo que se nos había prometido un 5% del PIB y esto no ha llegado, y estamos todavía esperando.

Por lo tanto, bueno, nosotros apoyaremos esta iniciativa pensando además que este gobierno a lo mejor nos amplía unas decimatas el presupuesto que viene, que ya iría muy bien en educación. Nada más.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa es demana al grup proposant si vol una suspensió de la sessió o si podem continuar.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Podem continuar.

EL SR. PRESIDENT:

Un cop recomençada la sessió, pertoca així la intervenció del grup proposant per fixar la posició i assenyalar si accepta l'esmena, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc, vull agrair les aportacions i valoracions que s'han fet a aquesta proposició no de llei, sobretot les referències més objectivament educatives més que les polítiques, evidentment.

Vull assenyalar que és ver que la gestió del borsí i de la feina que fan els auxiliars de conversa és bàsicament autonòmica, però també és ver que surt d'una iniciativa d'un programa que es va posar en marxa a nivell estatal, i més que a nivell competencial hi ha una distribució tant de competències com pressupostària on hi ha una gestió bàsicament autonòmica de la matèria educativa més que de l'estatal. No oblidem, per exemple, que a nivell d'inversió un 6% de la inversió en educació correspon a l'Estat i la resta a les comunitats autònomes, que són les que tenen la gestió, deixant a part evidentment Ceuta i Melilla, que tenen una dependència directa del ministeri, com saben vostès, però és ver que, encara que la iniciativa va ser estatal, els he de reconèixer que és ver que la gestió es fa a nivell autonòmic.

Crec que és positiva l'esmena, jo l'acceptaré evidentment, Sr. Casanova, perquè crec que complementa la proposta i l'acceptaré amb la voluntat que es faci una votació global, precisament perquè tots aportem aquell granet d'arena, és important que tots els grups aportem un granet d'arena en una cosa que estam d'acord, sobretot perquè els recursos mai no són excessius en matèria social, en matèria educativa, en matèria sanitària i tots els partits..., sobretot, a més, que representem al Congrés, si instam els nostres diputats, els nostres company que són allà, no només donam consells a la resta de grups perquè donin instruccions als seus, si tots fem aquesta mica de feina per ventura aconseguirem un poc més entre tots.

Li he de dir que, a més, l'Estat..., la preocupació que teníem pressupostària, l'Estat ha acceptat, com saben vostès, el 5% d'inversió en educació que es demanava a la Sots-comissió Nacional d'Educació per continuar fent feina al pacte educatiu, per tant, ens agradaria també... aprofitar aquest torn de paraula per demanar-los, ben igual que vostès ens demanen a nosaltres, que demanin als seus que tornin al pacte

educatiu per continuar tractant tots aquests temes, sobretot aquesta esmena, que vostès incorporen que precisament fa referència a actuacions nacionals.

Després, estic d'acord amb la Sra. Camargo que ha d'arribar a tots els centres educatius, els auxiliars de conversa, faltaria més, no... Precisament la finalitat o la idea que tenim tots és que l'anglès i l'aprenentatge de llengües ha de ser per a tots els nins, no només per a aquells que tinguin possibilitats els seus pares per aportar-los aquest ensenyament afegit, sinó per a tots els centres educatius.

Vostè ha fet referència al tractament integrat de llengües i al decret, el decret que regulava el tractament, el TIL està derogat. Ara, a dia d'avui hi ha un decret d'autonomia de centres que permet aquest marge ample per decidir, però que en tot cas no serà possible si no el dotam d'aquests recursos.

Per tant, deixem el passat al passat i facem front al que tenim avui en dia, una manca de recursos amb una autonomia que es podria tal vegada dur endavant de manera més positiva per als nins si hi hagués aquesta inversió decidida que tots demanam.

Dit això, em reiter en el que he dit, que acceptam l'esmena i que demanàriem que es fes una votació en bloc de tota la proposta per part dels grups i gràcies pel suport.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Acabat el debat passam a la votació de la proposició no de llei RGE núm. 10122/17.

Vots a favor?

Aprovada per unanimitat.

En conseqüència, queda aprovada per unanimitat la Proposició no de llei RGE núm. 10122/17, relativa a potenciar els auxiliars de conversa.

2) Proposició no de llei RGE núm. 10123/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a desplegament de la Llei de mecenatge cultural.

A continuació passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 10123/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa al desplegament de la Llei de mecenatge cultural.

Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Riera, per un temps de deu minuts.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Bé, aquesta segona proposició no de llei fa referència a la Llei de mecenatge cultural, la Llei

3/2015, que es va aprovar a la passada legislatura, i que tenia per finalitat estimular la participació de la societat civil en la promoció i el patrocini de la cultura i que, per a això, establia tota una sèrie de mesures normatives que impulsaven i afavorien el mecenatge en tots els vessants, com donacions, cessions d'ús o convenis de col·laboració empresarials, i establia més deduccions tributàries en quatre impostos: l'IRPF, l'impost de patrimoni, l'impost de successions i donacions i l'impost de transmissions patrimonials.

Aquesta llei de mecenatge s'havia de desplegar reglamentàriament per ser efectiva, però ens trobam en el darrer any de legislatura del tercer pacte, després de tres anys d'un govern progressista en el qual s'havien de continuar aquelles feines fetes que eren positives per la societat i aquesta llei es troba sense desplegar. Dic sense desplegar perquè, a més, ens trobam precisament que aquest parlament, aquesta institució ha instat reiteradament el Govern del pacte, de la Sra. Armengol, que es desplegui, que es faci feina en matèria cultural i en concret en aquesta llei.

Vull recordar diferents interpel·lacions que hem fet a les tres conselleres de Cultura que han passat per aquest parlament i totes han manifestat la voluntat de fer feina en matèria de mecenatge cultural, alguna consellera ha dit que hi estava d'acord i desplegaria la llei i d'altres han dit que la revisarien, però que, en definitiva, la desplegarien. Però la realitat és que a dia d'avui es troba sense desplegar.

El Parlament, de resultes del debat de la comunitat de l'any 2016, va aprovar una proposta de resolució precisament en què instava el Govern a desplegar aquesta llei de mecenatge, una proposta que vàrem presentar nosaltres, el Partit Popular, desenvolupar la Llei de mecenatge a fi de potenciar el sector cultural a les Illes Balears. I després, posteriorment, un any després, en què encara no s'havia fet aquesta feina, de resultes del debat de la comunitat de l'any 2017 es va aprovar una segona proposta de resolució presentada en aquest cas pel Partit Socialista, precisament el partit que governa i presideix les conselleries d'aquest govern, suposam que també la conselleria evidentment de Cultura, encara que la consellera sigui d'un altre partit, on s'instava també desplegar aquesta llei de mecenatge.

Per tant, nosaltres, de resultes d'aquesta llei, amb unes possibilitats que no es donen a la ciutadania perquè no es desplega la feina, de resultes de ambdues propostes de resolució aprovades pel Parlament i presentades per diferents grups parlamentaris d'aquesta cambra, governin o estiguin a l'oposició, consideram que en aquest cas ja és necessari presentar una proposició no de llei, que la vàrem presentar el setembre, però que a dia d'avui encara fins i tot és més urgent del que en aquell moment vàrem dir, en què s'instava el Govern de les Illes Balears a desplegar de forma urgent la Llei de mecenatge cultural, científic i tecnològic, ja no val dir que s'estudia si s'ha de reformar, hi ha hagut tres anys per valorar si s'havia de reformar, si s'havia de revisar o si s'havia de canviar, ara ja el que urgeix és que es posi en marxa, almanco el que va aprovar el Partit Popular, si és que en aquests tres anys no s'ha trobat una fórmula millor.

Per tant, instam que es desplegui i instam la Conselleria de Cultura que faci difusió, informació i publicitat d'aquesta llei i dels beneficis que pot tenir per a la ciutadania, en tot allò que afecta tota una sèrie d'actuacions, implicacions en matèria cultural.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. En torn de fixació de posicions per part el Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Aguilera, per un temps de deu minuts.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. Bonatarda a tothom, com ha explicat la Sra. Riera, podem entendre perfectament la seva preocupació per la falta d'aquest desplegament perquè és una llei seva que a l'anterior legislatura es va aprovar, però que en aquesta legislatura, per desgràcia, no hi ha hagut forma fins ara de poder desplegar-la.

Però abans de comentar el que la Sra. Riera ha presentat, sí que voldria fer una pregunta retòrica, no?: si governassin vostès, Sra. Riera, realment quina seria la política cultural que tendríem a les nostres illes? Quants de sous invertirien respecte d'això? Quins serien els elements que prioritzarien?

Ja sabem que podrien anar tal vegada per les retallades, desmantellament de la mateixa... conselleria, eliminació de determinades partides o determinats ens, etc. Però, fet aquest incís, tampoc no podem passar de llarg i dir que també l'actual govern és responsable d'aquesta situació, que l'executiu no ha fet la seva feina, com ja a més d'un moment, com vostè ha comentat perfectament, se l'ha interpellat i entenem perfectament que... s'intenti, idò... es dugui a terme aquesta iniciativa.

Portem ja tres conselleres i fins ara hi ha molts de temes, moltes qüestions, molts de projectes damunt de la taula que no s'han pogut acabar o ni començar i és obvi que la qüestió de la cultura ha estat una qüestió que de vegades han dit una cosa i al final semblava que la feina no s'havia fet. En aquest sentit, estem una mica trists, però sabem ara que la Sra. Tur està fent feina i ha prioritzat o intenta prioritzar, no? Quines coses, no?, *that is the question*, quines coses posem endavant, quines coses posem en primer lloc i quines han d'estar a la cua?

Entenem, per una altra banda, segurament la resta de portaveus ho comentaran, que com ja més d'una vegada ens ha visitat la Sra. Tur en aquesta comissió, ha vingut a explicar el Pla de cultura, aquest procés participatiu que es du a terme, per tant, a l'hora d'intentar desenvolupar..., -perdó-, a l'hora d'intentar desenvolupar aquest pla de cultura, com deia, i, com no, el corresponent reglament sobre la Llei de mecenatge que comentam, doncs hauríem d'esperar a veure com conclou aquest pla i les possibles aportacions que puguin desenvolupar. Això per una banda.

També saben perfectament la posada en marxa de l'Institut d'Indústries Culturals, que segurament també serà una altra qüestió que posem damunt la taula i no m'hi estendré, però sí que a la fi aquesta llei que es va aprovar la legislatura anterior el que intenta és que no només el Govern o l'administració sigui dinamitzadora de la cultura, i ja enllaça una mica amb la part científica i tecnològica, no només aquesta llei -ho torn a repetir- de mecenatge fa referència a la cultura sinó que també la part científica i tecnològica hauria de ser molt present, i ho coment per què?, perquè justament ara també saben perfectament tots vostès que el Govern està preparant un pla de ciència que em sembla que seria un moment, un bon moment per intentar veure exactament aquesta llei que avui debatem sobre el possible desplegament del seu reglament de quina forma, si en el seu moment no es va incorporar, es podria incorporar en el Pla de la ciència o en el seu desenvolupament.

El l'única qüestió ja per acabar és que nosaltres votaríem a favor si treu vostè la paraula màgica, com diríem, "urgent", la qüestió d'urgència, que segurament en aquest sentit més d'un i de dos dels portaveus que em seguiran ho diran.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Vilaret, per un temps de deu minuts.

LA SRA. VILARET I GONZÁLEZ:

Gràcies. Bé, consider molt positiu que la societat participi en la promoció i el patrocini de la cultura; és un pilar bàsic. Creim en el mecenatge i a més és una fórmula històrica que s'ha utilitzat ja des d'antic, i és evident que s'ha de reglamentar. Però tal volta aquí hi ha coses que, bé, o s'han de complementar o cal fer feina. Ja sé que vostès la varen aprovar a final de legislatura passada, el març de 2015; tal volta no hi va haver del tot consens, però val.

De totes maneres sé que la conselleria està treballant en aquests moments per desplegar la Llei de museus, la nova llei de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial, la modificació de Llei d'arxius, i també està en procés l'aprovació dels estatuts d'aquest nou institut d'indústries culturals, que desenvoluparà un observatori i hi cabran noves vies de mecenatge no contemplades en aquesta llei. Per tant estic convençuda i sé que fan feina en aquest sentit, en aquest camí, diguem-ne. Però per exemple aquesta llei aprovada el 2015 no té en compte els micromecenatges o els crèdits fiscals, etc., i per tant sí que el compromís hi és i que hi ha la voluntat de desenvolupar-la, però s'està fent feina en diferents vies.

Per tant si lleva la paraula "urgent" és evident que li donarem el nostre vot, i fins i tot faig un brindis, és a dir, si vol que creem un grup de treball per acabar-ho de redactar i

dur-ho després per una lectura única potser seria positiu per a tots. No, bé, després dur-ho com a...

Bé, no ho sé, oferim col·laboració, si lleva la paraula "urgent" i això, de poder fer feina en comú, si voleu, als punts que s'hagin de desenvolupar i..., això, per acabar-ho de redactar.

No ho sé..., és a dir, això seria el nostre posicionament. Ja està.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Sureda, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Idò jo pens que la Sra. Riera ha estat moderada posant la paraula "urgent" i no posant un termini exacte, perquè és molt relatiu això d'urgent. Així és que no entenc que per aquesta paraula no es pugui aprovar.

El que sí és cert és que en cultura en aquesta legislatura s'ha canviat tres vegades de consellera; pareixia que s'havia de seguir un mateix fil conductor però en algunes coses després s'ha vingut a explicar i han dit la seva, que també em pareix molt respectable que cada una posi la seva punteta, però el que sí és cert és que dia 2 de novembre la Sra. Mateu va dir que el desplegament d'aquesta llei de mecenatge no era possible i que dins l'any següent, és a dir, dins el 2017, es prepararia una modificació per al seu desenvolupament; la Sra. Tur, quan va venir a presentar el Pla de cultura, va dir literalment: "La Llei de mecenatge s'ha de desenvolupar i efectivament és un compromís que vaig adquirir en el Parlament, i en això treballam". I també és cert que passa el temps i ni està desplegada, ni hi ha cap modificació pendent, i com també ha dit la portaveu de MÉS per Mallorca hi ha molts de fronts oberts, i obrir tants de fronts moltes vegades passa que després no se'n tanca cap, desgraciadament.

Crec que aquesta conselleria de Cultura ha treballat a un ritme lent, segurament també provocat per aquests canvis a la seva direcció, i esperam que es puguin complir aquestes promeses dins aquesta legislatura i que la Llei de mecenatge es pugui desenvolupar, i si s'han de fer les modificacions pertinents que es facin i es duguin a aprovació, si escau.

Per tant nosaltres donarem suport a aquesta proposició no de llei. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Castells, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Nosaltres votarem en contra de la proposició no de llei perquè sempre hem estat en contra de la llei tal com està feta; creiem que és una llei molt imperfecta, feta de pressa i corrent, amb un marcat caràcter electoralista, que no preveu incentius importants per a la inversió cultural..., i que em sembla que tothom sap que es va fer a final de legislatura perquè, com que gairebé no s'havia fet res en matèria de cultura, es va treure aquesta llei perquè sempre queda molt bé parlar de mecenatge. A més a més, és una llei que té una compatibilitat molt discutible amb la llei estatal en la mateixa matèria.

Per tant, nosaltres des del primer moment sempre hem fet aquesta valoració i, per tant, en congruència amb aquesta valoració, no votarem a favor de desplegar reglamentàriament una llei que creiem que no està bé.

Que se n'hauria d'haver feta una altra? Sí, és veritat, té tota la raó. La Conselleria de Cultura el problema, a banda del que ha assenyalat la Sra. Sureda, és que no existia, és a dir, s'ha hagut de crear amb totes les energies que s'han consumit, ho hem anat seguint a mesura que hem anat aprovant els pressuposts, per dotar-la del personal mínim. Per tant crec que en aquests moments està en una línia bona i coherent, crec que la consellera Tur ha aconseguit donar-li aquesta coherència, aquesta continuïtat, i a més a més una programació... rigorosa a través del Pla de cultura, i crec que aquesta és la via a seguir. Ella ve aquí a presentar-nos els diferents documents que hi ha, i per tant ens permet anar seguint el full de ruta que la conselleria està desenvolupant en matèria de política cultural, i crec que interferir en aquest pla de treball exigint ara de pressa i corrent que es desplegui una llei que creiem que... o que el que s'ha de revisar és la llei no ens sembla oportú; ens sembla molt més rigorós respectar aquest ritme de treball, aquesta línia de treball, més ben dit, que està seguint la conselleria.

Per tant per tots aquests motius no donarem suport a la proposició. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Ballester, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Nosotros sí que apoyaremos esta proposición, creemos que es muy bueno que a la cultura y a la ciencia se les facilite la entrada de ese capital que proviene de la sociedad civil para que estos ámbitos, la ciencia, la investigación, la cultura, no dependan de las subvenciones de la administración, no dependan del gobierno de turno, que tengan esa independencia y que es una manera de crear lazos con la sociedad civil muy importantes. La cultura, la investigación, la ciencia y los ciudadanos creo que todo esto ha de ir de la mano y no esperar subvenciones para poder

subsistir en estos ámbitos que son tan importantes dentro de la sociedad y que tanto afectan a la sociedad.

Por lo tanto, sí que apoyaremos esta propuesta y además cierto es que la consellera Tur se comprometió a desarrollar esta ley, por lo tanto esperemos que si se acepta la enmienda de quitar la palabra “urgente”, pues la consellera lo haga dentro de este 2018.

Nada más, muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Casanova, per un temps de deu minuts..., però, la Sra. Baquero, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BAQUERO I GONZÁLEZ:

Hola, moltes gràcies, president. Hola, bona tarda a tothom, abans de començar, Sra. Riera, vostè hauria de ser més comprensiva que ningú, va ser també la tercera consellera i aquesta llei la va aprovar el 15 de març, és que quedaven..., què quedaven?, quinze dies per acabar la legislatura?, que se li va dir en aquesta llei?, crec que ens en recordam tots, se li va dir “lleí omnibus”, perquè hi varen posar moltes coses, hi va haver polèmica en aquesta llei, es va aprovar ja de pressa i corrent. De totes maneres jo intentaré ser positiva.

El nostre grup pensa, tal com es va dir durant el debat d'aquesta llei, ho va fer el nostre company, l'exdiputat Sr. Lluís Maicas, que és una llei convenient, que és una llei necessària, però que no és urgent, ni era urgent en aquell moment ni creiem que sigui urgent ara. Per això, li demanàvem que aquesta paraula desaparegués i, a part d'això, també li demanàvem que en posés un altra perquè tots li hem dit el mateix: aquesta llei s'ha de modificar i això li ho han dit totes les conselleres, crec jo, que aquesta llei es vol desplegar, però també es vol modificar.

Nosaltres li diem això, que si..., almenys la Sra. Tur sí que li va dir que... en una pregunta en un ple li va dir ja que la volia modificar. Un dels punts que no entenem d'aquesta llei, i que és prou sorprenent, és que no entenem, igual que no ho enteníem llavors, què pinta el cànon de sanejament d'aigua en aquest llei? Vostè..., la va fer vostè, se'n recorda?, jo li llegeixo directament: “La llei es completa amb quatre disposicions finals, en una de les quals es modifica puntualment un precepte de la Llei reguladora del cànon de sanejament d'aigües a fi d'incrementar els percentatges aplicables pels substituïts dels contribuents”, etc. Això, que sigui a una llei de cultura i de mecenatge cultural és estrany.

També hi ha dintre d'aquesta llei un... una disposició, crec que és..., sí, la disposició addicional única, que modifica l'article 28 de la Llei 13/2004, de 29 de desembre, referent a la modificació d'uns horaris de personal docent... docència concertada.

Hi ha punts que, ho vam dir llavors i ho seguim pensant ara, s'han de modificar. Vostè diu que es podrien haver modificat molt abans, sí, però no s'ha fet segurament perquè abans d'una llei de mecenatge crec que el Govern havia de retornar totes les... punts, les coses que es van retallar en aquella legislatura a l'àrea de la cultura.

Ja li ho ha dit la Sra. Vilaret, ara es treballa en el desplegament de la Llei de museus, com suposo que saben, la de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial i la modificació de la Llei d'arxius.

Suposo que saben que ara hi ha en procés l'aprovació dels estatuts de l'ICIP, que inclou un observatori o almenys és voluntat de la Direcció General de Cultura incloure l'Observatori del mecenatge cultural, amb la revisió de la llei actual, de què parlem ara, de la seva llei, i amb la intenció d'incloure-hi nous punts com els dels crèdits fiscals i aprofundir en el micromecenatge, que sí que està contemplat a la seva llei, però d'una manera una mica superficial, i aquí es voldria treballar una mica més. La intenció és adequar aquesta llei a la situació actual de la cultura i a com es consumeix i es fa cultura en l'actualitat.

Per això, pensem que fer-ho de manera urgent no toca, sobretot tenint en compte el que acabem d'explicar. I que arran del Pla de cultura, que vostè també coneix, està obert un procés de participació ciutadana pel qual passen un munt de ponents experts en cultura i en gestió cultural que parlen molt de mecenatge cultural, de micromecenatge, de *crowdfunding* i que és important que se'ls escolti per poder recollir les seves propostes i les seves crítiques a aquesta llei.

La Sra. Vilaret també li ha proposat, perquè això ho ha proposat la consellera, ens ho ha dit, que si volen, per tal d'aprovar aquesta llei, per tal que vegi la seva disposició, la disposició d'aquesta conselleria que intenta..., la seva intenció és aquesta, proposa de crear un grup de treball de nosaltres, dels diputats, per parlar d'aquestes modificacions, que és la nostra intenció, del nostre grup, i que dels altres, pel que he vist també, modificar-la, modificar segons quins punts. Ella li proposa crear aquest grup de treball i per fer-ho el més ràpid possible, i allà la directora general de Cultura els explicarà els punts que es volen modificar i crec que es podria arribar a un consens.

Per tant, en el punt 1 estam d'acord que es facin efectives les deduccions fiscals, perquè estan contemplades actualment, la darrera revisió és del 2017, i hi són. El que també hi ha aquí..., estaria bé demanar a l'Estat... que va baixar l'IVA cultural al 10%, però no ho va fer, no el va baixar al cinema. Imagini's com estan les indústries cinematogràfiques quan se'ls parla ara d'aquesta llei d'incentius fiscals quan encara segueixen tenint elles el 21% d'IVA cultural, els toros s'han quedat amb un 10%, el cinema no. També estaria bé que si s'instés de l'Estat aquesta baixada.

Si treuen la urgència i a més hi afegim “contemplant les modificacions que es facin”, nosaltres li podrem votar a favor.

I al punt 2 també li votarem a favor, si... perquè quan estigui reformada el Govern serà el primer interessat en la seva comunicació. Vull constatar també que des de dilluns passat el Govern està fent una campanya de publicitat, unes falques de ràdio, que suposo que tothom ha escoltat, on explica quines són les deduccions fiscals a les quals es poden acollir els ciutadans en la seva declaració de la renda, o sigui que el segon punt d'alguna manera..., està clar que el podem votar a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Té la paraula per contradiccions el grup proposant, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Bé, gràcies, senyores i senyors diputats, per les seves dissertacions i valoracions d'aquesta proposició no de llei.

Els he de dir que si el problema és que haguem posat que el desplegament hagi de ser urgent podem llevar la paraula "urgent", no tenc cap inconvenient a llevar un adverbí que a més és indeterminat i que l'únic que vol és instar el que ja s'havia d'haver fet, no seré jo qui posi entrebancs perquè s'aprovi una proposició no de llei, però ja em diran, ara farà jo la meua dissertació, que si no ho fan urgentment, què els queda? Uns mesos de legislatura, i fa tres anys que ho haurien d'haver fet. Quina altra paraula podem posar en lloc d'"urgent"? Podem posar cap paraula? Que ho facin i els ho podem demanar *virgencita, por favor, desenvolupen ustedes la ley*, però... En fi, crec que... si no ho fan urgentment realment ja no tendran temps de desplegar una llei que varen trobar feta, que tindrà les seves coses bones i coses millorables, però que, si en tres anys no han estat capaços de millorar res és perquè tampoc no era tan dolenta o perquè tal vegada no han sabut fer la feina o han actuat d'una forma un poc lenta, per dir-ho d'alguna manera un poc més diplomàtica.

Em sembla molt bé, entenc que hi ha hagut tres conselleres de Cultura. Vostè comentava que jo també vaig ser una tercera consellera de Cultura, però precisament en menys d'un any, entre setembre del 2014 i març del 2015, vàrem fer la llei nosaltres, essent la tercera consellera o conselleria, perquè la va fer, la llei, evidentment el meu equip, i jo únicament vaig representar el que em... el PP, que era consellera, que em tocava. Per tant, en tres anys la tercera consellera del pacte podria haver fet el reglament, que desplegar una llei o fer un reglament, els que fem feina a l'administració sabem que en quatre mesos poden tenir aprovada la tramitació administrativa perfectament.

En tot cas, en relació amb el contingut de la llei, sí que vull fer una petita observació perquè han fet referència a si era una llei Omnibus, de cap manera no és una llei Omnibus, no crec que es trobin, a més, en posició de criticar o de donar lliçons de tècnica legislativa precisament els que han fet una llei *frankenstein* i els que estan fent una *ley escoba* i tenen no sé quantes lleis en comissions bilaterals amb l'Estat, a part d'una

lleí de toros que ha estat impugnada i després no, en fi, podem fer un repàs a les lleis que s'han fet aquesta legislatura, la veritat, no vull entrar en aquest debat perquè em sembla fer demagògia d'altres temes i hauríem de ser seriosos en un tema com aquest. Però tampoc no crec que estiguin per donar lliçons.

En definitiva, acceptam que es retiri la paraula "urgent", m'agradaria que la poguessin aprovar, només faltaria, i que de qualque manera s'instàs, no serà qüestió que per afegir un adverbí, com els deia, o no aquesta proposició quedi sense aprovar.

El que no faré, per descomptat, és formar part o considerar que no hauríem de caure en la trampa de formar part de grups de treball per fer la feina que no fa una conselleria. La conselleria té unes feines executives com a govern i nosaltres com a parlament tenim altres feines, podem fer grups de treball per fer actuacions culturals o per impulsar actuacions culturals, però fer el desplegament de la Llei cultural crec que no ens correspon a nosaltres, correspon a la conselleria. Vull dir que en aquest cas no he entès molt bé la necessitat de fer o en què consisteix la proposta de fer un grup de treball. De totes maneres, si vostès volen presentin una proposició no de llei de fer qualque grup de treball de qualque matèria concreta que volen que despleguem i la podem debatre i tal vegada podem fer feina en un grup de treball concret, però en aquest cas crec que la proposta és suficientment clara que es desplegui aquesta llei. I desplegar una llei no és desplegar tal vegada a nivell global tot l'articulat o tot el cos de la llei, es poden desplegar aquelles coses que fan referència al mecenatge cultural. Vull dir, que es poden fer diferents decrets o reglaments que despleguin parts de la llei o almanco aquestes que fan referència a l'impuls de la part de mecenatge cultural es poden desplegar. Després podem fer grups de treballs d'altres qüestions, només faltaria.

Vull dir-los només això, que si no despleguen ara enguany de forma urgent o no urgent, aquest any que els queda de legislatura, doncs, esperem que ja l'hagi de... la pugui desplegar un altre govern a l'any següent. En tot cas, el que comentava, que acceptaré la retirada de l'expressió "de forma urgent", i, en tot cas, doncs, seguirem instant que es desplegui aquesta llei.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Bé, entenem que es posa a votació exactament la PNL que s'havia presentat, només s'hi lleven les paraules "de forma urgent", i queda textualment com s'havia presentat inicialment, llevat d'aquesta expressió, si tothom hi està d'acord.

Passam, idò, acabat el debat passam a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 10123/17.

Vots a favor? 10 vots a favor.

Vots en contra? 1.

Abstencions? Cap.

Per tant, queda aprovada amb 10 vots a favor i 1 en contra.

3) Proposició no de llei RGE núm. 10165/17, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajustament de polítiques d'educació.

Tot seguit passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 10165/17, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajustament de polítiques d'educació.

Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Casanova, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Gràcies, Sr. President. Bé, crec que aquesta PNL es va presentar fa molt de temps, es va presentar a principi del curs escolar, el mes de setembre i el que passa és que també la tramitació parlamentària ha coincidit que està totalment d'actualitat i estam justament en el moment idoni per poder parlar-ne perquè podem parlar de pressuposts i de pressuposts d'educació.

Vostès ja saben que..., jo ho he dit aquí per activa i per passiva, que en educació mai no n'hi ha prou, en educació mai no tenim suficients recursos, sempre calen més recursos, per tant, pensam que els esforços s'han de fer, s'han de fer en funció del que es disposi, però també pensam que els esforços, per poder aconseguir un millor rendiment, com s'ha dit abans, s'han de fer per part de tothom, per part no sols de les comunitats autònomes sinó també per part de l'Estat.

L'Estat el 1998 va fer aquesta transferència de competències d'educació, que les va fer perquè necessitava tancar el tema de les transferències, i va repartir les competències d'educació a les diferents comunitats autònomes que han aprofitat també governs del Partit Popular a les diferents comunitats autònomes amb una dotació que nosaltres consideram que és i va ser insuficient de totes totes. Ja ho pos a la proposició no de llei que va dotar de 267 milions d'euros per a 140.000 alumnes, això va ser almenys a l'any 1998.

És clar, la comunitat autònoma de les Illes Balears ha canviat substancialment de llavors ençà, ha passat molt de temps, però també hem tengut tota una sèrie de canvis substancials, sobretot un canvi que jo consider clau i que afecta directament, el tema de la formació i de l'educació que és el canvi poblacional, nosaltres hem passat de 796.000 persones el 1998 a devers 1.100.000 persones. Això què vol dir? Hem augmentat un 40% la població. Aquest augment del 40% implica un augment de recursos a destinar precisament a això.

Per què ha augmentat la població? No és un creixement de caràcter natural sinó que és un creixement de caràcter migratori i això repercuteix directament en el sistema educatiu perquè les cadenes migratòries són normalment gent jove en edat de procrear i que arriba aquí i s'instal·la aquí i, per tant, necessita tota una sèrie d'infraestructures educatives, necessita de formació, necessita formació per a ells, formació per als seus fills i tot això comporta tota una sèrie de necessitats afegides.

Això genera que tinguem un sistema, que ho hem estat mirant a les diferents... a la ponència d'educació que estam tractant el Pacte Educatiu, es veu que tenim tota una sèrie de necessitats peremptòries, tenim un dèficit de finançament important, tenim un dèficit d'infraestructures palès i tenim... perquè també tenim un augment constant de població; és a dir, tenim un augment continuat, continuat i continuat d'alumnes nouvinguts que arriben aquí i necessiten lloc per poder-los escolaritzar, però, a més aquests alumnes nouvinguts no vénen de la resta de l'Estat, sinó que vénen de la resta d'Europa o de la resta del món, per tant, també això comporta tota una sèrie de variables que augmenten les necessitats. Això ha fet que el nostre sistema educatiu al llarg del temps hagi estat un sistema educatiu molt inestable, molt fràgil i que consideram que ha estat amb greus problemes que s'han de solucionar.

També és veritat que a la legislatura passada aquest afany del Partit Popular de retallar, de retallar, de retallar també li va pegar la destalada a l'educació, però pegava la destalada a l'educació quant al finançament, mentre seguia arribant nova població. Per tant, tenim una situació esbiaixada totalment, tenim una població que augmenta i que té moltes necessitats, mentre tenim un increment molt feble del pressupost d'educació.

Durant aquesta legislatura s'ha anat recuperant aquest pressupost d'educació, s'ha anat recuperant, s'ha arribat a un pressupost considerable de 935 milions, torn a repetir, mai no n'hi ha prou i sempre en fa falta més, i per això consideram que l'Estat espanyol també ha de ser conscient d'aquestes diferències, d'aquestes diferències territorials substancials que s'han de pal·liar d'alguna manera. És a dir, no és igual l'evolució de la població escolar i de les necessitats educatives i d'infraestructures educatives i d'intervenció educativa en Castella-Lleó, amb tots els meus respectes per Castella-Lleó, amb les necessitats que tenim aquí, perquè això genera uns desequilibris substancials que ara hem d'arreglar.

Per això, nosaltres hem presentat aquesta proposició no de llei en la qual demanem que l'Estat sigui conscient d'allò que ens diferencia, nosaltres tenim diferències substancials en diferents aspectes i per això demanem. Per tant, demanem incrementar els pressuposts de manera substancial en polítiques d'educació, que vagi augmentant; estem ara debatent-los i crec que això es pot fins i tot arreglar, hem presentat esmenes en el Congrés per poder-ho pal·liar; però també implementar mesures correctores d'aquestes diferències territorials.

Nosaltres tenim una comunitat autònoma amb una sèrie de problemes excepcionals en relació amb altres territoris d'Espanya: tenim problemes d'una alta taxa d'immigració, gent que arriba sense coneixement no sols de la llengua castellana, ni de la llengua catalana ni de la llengua catalana ni moltes vegades de l'anglès; per tant això després l'atenció educativa comporta majors esforços per part de tots. Per tant necessitam també un programa d'acolliment sociolingüístic importantíssim per poder donar solució i posar remei.

I, finalment, línies d'ajuda específica per l'abandonament escolar. Les Balears tenen un problema d'abandonament escolar perquè -ja s'ha tractat també a la comissió del pacte educatiu- hi ha tota una sèrie de variables que inciten la població moltes vegades a abandonar el sistema perquè tenen un mercat laboral fàcil, etc., és a dir, hi ha diferents variable.

Per tant, nosaltres portem aquí ara aquesta PNL per poder instar el Govern, ara que tracta el tema de pressuposts, a poder repercutir en aquesta comunitat autònoma de manera favorable i poder anar eliminant, conjuntament amb l'esforç que ja s'està fent per part del Govern, en allò possible totes aquestes diferents i tots aquests problemes.

Res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular, que ha presentat l'esmena [RGE núm. 3902/18](#), per a la seva defensa té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Riera, per un temps de deu minuts.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Vegem, per més vegades que es digui una mentida no es converteix en realitat, Sr. Casanova, i per més vegades que vostès vulguin dir que el Partit Popular retalla en polítiques socials o en educació tampoc no ho convertiran en realitat. Ho dic perquè, és clar, vostès intenten calar aquesta pluja fina, pluja fina, que hi ha tota una sèrie d'ajusts en les polítiques del Govern estatal, quan tenim un projecte de pressupost en el Congrés que és un projecte dels més socials que hi ha hagut els darrers anys, on hi ha una millora evident en percentatge en polítiques educatives, per més que vostès vulguin dir que hi ha una sèrie d'ajusts i que hem de lluitar contra aquests ajusts no ho convertiran en realitat.

Sí és ver, i ho he dit a altres proposicions, que les inversions en educació sempre són millorables i mai no són suficients, i en això crec que estam d'acord, però no juguem a la demagògia que es fan retallades; no, no es fan retallades. El que s'ha de fer és retirar una esmena a la totalitat que té el seu partit als pressuposts, al projecte de pressuposts que hi ha precisament al Congrés, i presentin esmenes parcials de millora; actuïn en positiu, no en negatiu, des del no és no, perquè dient que el projecte no és bo i votant en contra que es pugui entrar a debatre evidentment no el millorarem.

Nosaltres hem presentat una esmena per substituir els punts 2 i 3, perquè els punts 1 i 2 consideram que no donen lloc a debatre; nosaltres no estam d'acord amb el que es diu precisament pel que li deia dels pressuposts, i no donen lloc a debatre ara aquí, si hem d'instar el Govern quan els pressuposts, com li deia, són al Congrés una mica en mà de tots, perquè som a una legislatura en què els pressuposts no poden sortir endavant amb els vots únicament del Partit Popular ni es poden elaborar, evidentment, amb els vots i amb la decisió del Partit Popular. Facin com altres partits, que van fent aportacions, positives o no positives però que consideren ideològicament que són bones, i vagin a Madrid a negociar els diferents grups per aportar-les, però no comencem aquí a instar i a fer brindis al sol de forma inútil, crec jo.

I l'esmena l'hem presentada precisament als punts 2 i 3, volia dir, perquè fa referència al fet que es demana una sèrie de mesures correctores per eliminar desequilibris i per millorar la situació de les diferents comunitats en el seu paper de polítiques educatives. És que precisament aquestes actuacions són les que s'estaven analitzant a la Subcomissió Nacional del Pacte Educatiu, de la qual vostès s'han aixecat; no han abandonat, amb la qual cosa també han bloquejat que es puguin fer acords amb altres grups, però s'han aixecat perquè no estaven d'acord amb les decisions que s'estaven prenent en el punt 2 dels 15 que formaven part d'aquesta subcomissió, punt 2 que feia referència a la inversió, quan a dia d'avui el ministre Méndez de Vigo ja els ha dit que accepta les seves peticions de comprometre's a un mínim d'un 5% d'inversió en tot el que s'acordi posteriorment, que en funció d'allò que s'acordi aquest percentatge quedarà definitivament en una quantia o una altra. Per tant realment el que hem de fer no és instar el Govern a implementar mesures; insti els seus a tornar-se a asseure per poder-les debatre, totes aquestes mesures, que és realment el que necessita avui en dia la societat, i facem propostes en positiu i que puguin tenir un resultat, perquè és que tot això forma part d'aquesta feina, com li deia, que fa la Subcomissió Nacional d'Educació, i això sí que dotarà d'estabilitat i de qualitat el sistema educatiu, i dotarà de millors partides més distribuïdes a les diferents comunitats.

I en relació amb el tema de l'abandonament, què vol que li digui? L'abandonament escolar és, a l'àmbit nacional, dels pitjors d'Europa, però és que resulta que a les Balears és el pitjor de totes les comunitats, jo crec que ja ni Melilla ens avança en això. Nosaltres varem tenir un abandonament escolar -nosaltres dic les Balears- l'any 2008 d'un 40%, una cosa que era realment vergonyosa, i es va anar reduint la passada legislatura fins arribar a un 26,7% l'any 2015. Vostès tornen estar estancats en el 26,7% des de 2015 en aquest abandonament. És a dir, en un moment de recuperació econòmica no han modificat aquest abandonament, quan hi ha altres comunitats autònomes que han anat baixant, i ja no parlem del País Basc, que va capdavanter de tots, parlem de comunitats que tenen menys recuperació econòmica o tenen menys recursos i que podrien estar en una situació pitjor que Balears. Per tant no donem lliçons a l'Estat que ens ha de donar recursos per millorar l'abandonament si els recursos que tenim no els sabem gestionar.

Nosaltres presentam aquesta esmena, és ver que és una esmena de substitució, entenem que potser políticament vostès no la voldrien o la poden acceptar com a esmena de substitució. Si els propòs, si hi vénen a bé, fins i tot de posar-la com una esmena d'addició, perquè ens interessaria que poguessin votar aquesta tornada a la Subcomissió del Pacte Educatiu, que crec que ens faria molt de bé a tots, per analitzar totes aquestes qüestions que hi ha en els 15 punts que formen part de la matèria, de l'estudi d'aquesta subcomissió nacional, de no quedar estancats en aquest segon punt al qual se'ls ha dit que sí, i en tot cas, si no acceptassin la nostra esmena, evidentment nosaltres no podem votar a favor aquesta proposta, però tampoc no en fariem una guerra política sinó que ens abstenem directament de tots els punts, perquè consideram que estan fora de lloc.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. En torn de fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Camargo, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Aquesta proposta del Partit Socialista explica prou bé què és el que passa a la nostra comunitat autònoma en matèria demogràfica i com tot això té un impacte i una influència molt clara en el nostre àmbit educatiu, i proposa tota una sèrie de mesures amb les quals només poden estar d'acord, perquè totes pensam que són absolutament necessàries per tal d'anar equilibrant aquesta descompensació que, justament ara, fa uns dies, segons les dades de l'Institut Nacional d'Estadística, produeix el fet que siguem la comunitat autònoma que més increment demogràfic ha tengut, amb un increment de l'1,1% en el darrer any, i som també la comunitat autònoma amb la taxa més elevada de població estrangera. Això també té un impacte en el nostre món educatiu pel que fa precisament a qüestions com un dels punts, el punt 3 d'aquesta iniciativa, que clarament parla de la necessitat de desenvolupar aquests programes d'acolliment sociolingüístic, amb la qual cosa estam totalment d'acord.

Hi ha una primera part que crec que és molt important remarcar, que és aquest fet de les competències mal transferides, mal dotades, perquè crec que és un dels factors que fa que estiguem sempre per darrere, i que hem de tenir en compte també el desequilibri que produeix, precisament perquè si som una de les comunitats amb les competències pitjor transferides, infradotades, i després som la comunitat que més augmenta en termes demogràfics, això produeix un decalatge tan important que és molt complicat posar-se a nivell, no?

Per això pensam que és molt necessari insistir en aquesta idea, que és precisament un dels motius, no l'únic però un dels motius, pels quals tant el Partit Socialista com Podemos vam partir de la comissió de pacte educatiu, de la Sots-comissió estatal de Pacte Educatiu, i és precisament que hi hagi un..., no

diria un sostre de finançament per a educació, sinó fins i tot un sòl, que hauria de ser el 5%, que és precisament el que portem demanant tant de temps i que el Partit Popular no s'ha compromès a complir aquest finançament segur, i assegurat i signat del 5% del pressupost per a educació.

També s'ha donat després la paradoxa que aquí tampoc no tenim un 5%, és a dir, estam d'acord amb tenir un 5%, però aquí no arribam a un 5%, estam gairebé en un 3% congelat. I tot això jo crec que provoca també que aquests problemes, que estan molt ben detectats i recollits en aquesta proposició, no es puguin solucionar amb un ritme, és a dir, si el finançament no ho és tot en bona mesura moltes d'aquestes qüestions es podrien solucionar si arribéssim a tenir aquí, a les nostres illes, un finançament del 5%, que crec que és una reclamació que hem de tenir en compte i que cal fer i que cal que ens la prenem molt seriosament.

Crec que també s'ha de tenir molt en compte el fet que amb aquesta diversitat personal, social, lingüística, econòmica de la qual parla la iniciativa siguem la comunitat autònoma que va sortir fa uns mesos amb menys nivell de segregació socioeconòmica als nostres centres, tant públics, cent per cent públics, com concertats. Crec que això és una qüestió també cabdal, és a dir, amb tota aquesta allau demogràfica, amb tot aquest increment demogràfic, no es discrimina socioeconòmicament els nostres centres o es discrimina per sota del que es fa a altres comunitats. Això és una cosa de la qual crec que hem de sentir-nos ben orgullosos.

Des del nostre grup parlamentari, llavors, donarem suport a aquesta iniciativa, no estam... bé, no som jo qui per dir ara si acceptam o no les esmenes de substitució presentades pel Partit Popular, però si s'accepten no donaríem suport a aquests punts en concret.

Sí que m'agradaria contestar a la Sra. Riera que en un dia com aquest en el qual jo crec que totes les dones i totes les persones, independentment del seu gènere, estam commocionades per la sentència de *La Manada*, de la violació, de la violació, en efecte, que varen fer aquests cinc animals a aquesta dona, crec que parlar de pressuposts socials, quan s'han deixat 120 milions d'euros sense dotar per combatre les violències masclistes, crec que és almanco molt qüestionable.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Sra. Diputada Vilaret, per un temps de deu minuts.

LA SRA. VILARET I GONZÁLEZ:

Moltes gràcies. Bé, com ja he defensat i exposat en l'anterior proposició no de llei d'auxiliars de conversa, MÉS per Mallorca troba prioritària l'educació per a unes Illes millors.

La transferència en educació en el 98 es va infradotar econòmicament i això s'ha arrossegat i fa que les necessitats any rere any siguin sempre constants. A més a més, l'increment de població immigrant resulta un repte, un repte per quantitat i també per diversitat.

La nostra economia també sembla que ofereix com més llocs de feina, encara que siguin més precaris, i s'addueix front de la cultura de l'esforç i de la formació. I aquest pa per a avui i fam per demà ajuda a aquest fracàs escolar abandonant abans els estudis. Bé, són moltes les causes, però per tot això i per cohesió social donam suport a la proposició del PSOE, una per incrementar el pressupost de l'Estat de 2018; dos, per incrementar les mesures correctores o reduir i pal·liar els desequilibris en inversió entre els diferents territoris atenent els fluxos migratoris; tres, instar el Govern de l'Estat a destinar partides del pressupost de 2018 per ajudar a desenvolupar el programa d'acolliment lingüístic per a alumnes procedents d'estats estrangers. Vull dir, és un poc vergonya que una societat com la nostra que quan s'integra un alumne a un centre, que no sap ni castellà ni català ni de vegades, com ell ha dit, anglès o... el seu anglès, que no es pugui acollir amb garanties per poder-se, precisament, integrar dins el sistema educatiu i dins la societat en general ja que, com ha dit la Sra. Camargo, és l'escola que demostra on hi ha més integració i més igualtat, i es troben sense recursos, sense manera de poder ajudar.

I també donam suport al punt quatre, de qualsevol ajuda per reduir l'abandonament escolar que sempre serà en benefici de tots nosaltres.

Per tant, li donam suport.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Sureda, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputades. Bé, aquest tema jo crec que és un tema interessant, però també molt complex perquè hi ha un seguit de factors econòmics i socials que ens fan, a les Illes Balears, singulars i que suposen un repte a l'hora de millorar el nostre sistema educatiu.

Per un costat, tenim la taxa més elevada de nouvinguts amb la seva diversitat econòmica, lingüística i educativa corresponent; una de les taxes més elevades d'abandonament escolar de l'Estat, i un mercat econòmic poc diversificat, però que absorbeix gran part dels joves de baixa qualificació a feines moltes vegades precàries i que en ocasions no té cabuda per als joves altament qualificats. Això entre moltes altres coses.

Aquí hem d'afegir l'estat de les infraestructures que no han estat planificades a llarg termini ni han rebut el manteniment que es necessitava durant molts d'anys, la qual cosa ens ha dut

a situacions més aviat deficitàries a molts de centres de Balears, on les intervencions han hagut de ser molt majors.

Per això, ens trobam davant un panorama que reclama més finançament per a polítiques d'educació i és imprescindible que Madrid tengui en compte també aquesta idiosincràsia de les Illes i respongui a les seves necessitats. Sempre hem dit que aquí les mancances de finançament són moltes, però també hem dit que mai no s'acaba de poder posar un finançament així com pertoca ni en educació ni en sanitat ni en serveis socials, sempre falten recursos en aquest sentit.

Volem animar el Govern a seguir augmentat aquest pressupost destinat a educació, que s'ha anat fent durant cada any d'aquesta legislatura, però que no ha pujat de manera... o ha pujat de manera insuficient i lluny de les promeses electorals que també es feren. Això no lleva que, des del Grup Parlamentari El Pi, no donàssim suport a demanar als grups parlamentaris del Congrés dels Diputats a reprendre els treballs de la Sots-comissió per elaborar un pacte educatiu d'Estat perquè creiem que és bàsic i molt necessari per al futur de l'Estat espanyol.

Aquí, com ha dit la Sra. Camargo, que ha estat un dels grups que ha sortit a nivell d'Estat, on exigeix aquest 5% i que aquí, en canvi, no s'exigeix. A mi això em costa molt entendre-ho, i crec que convidaria a tothom a asseure's i a intentar a través d'aquest diàleg, que aquí també tant es defensa per part dels grups que donen suport al Govern, a intentar arribar a acords més per al bé de tota l'educació estatal, però ja no només pel sistema educatiu sinó per al bé de l'Estat, en general, perquè crec que és molt necessari intentar arribar a acords amb un pacte i amb una llei educativa, que no es canviï cada dos per tres perquè sabem que això és nefast, tant per als docents com per a tots els infants.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Castells, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, com ja hem tengut ocasió d'expressar de vegades en debats similars, el nostre grup parlamentari no comparteix l'estratègia subjacent a aquesta proposició no de llei, tot i que hi votarem a favor pels motius que li diré.

I és que moltes vegades, davant de situacions d'infrafinançament, tendim a demanar al l'Estat que ens financii les nostres competències. Això és un mecanisme pervers, és a dir, les Illes Balears tenen un infrafinançament històric, està molt bé tota la part expositiva en què vostè ens ha explicat quan es va dotar aquesta competència, per on es veu perfectament que el problema ve d'enfora; però crec que la resposta que hem de tenir aquí no és anar, i amb això, diguem,

que d'alguna manera estic d'acord amb la Sra. Riera, és a dir, el que nosaltres hem de fer com a comunitat autònoma és anar pidolant a l'Estat que ens financii unes coses... és que l'Estat aquests doblers ja no els hauria de tenir, és que aquests diners ja haurien de ser a la comunitat autònoma perquè la comunitat autònoma ha de poder fer front a les seves competències i, en canvi, ens trobem, no només en matèria d'educació, sinó, per exemple, també en matèria cultural, que em sembla que és el cas que de vegades hem analitzat aquí, on l'infrafinançament fa que l'Estat recuperi competències que no són seves, que són de les comunitats autònomes, perquè té la clau de la caixa, i com que les comunitats autònomes no reben el finançament suficient, doncs això permet al Govern incidir i interferir en la política cultural, educativa o el que sigui, autonòmica, a través d'aquesta porta falsa. Perquè evidentment, quan demanem que es creïn línies d'ajuda o que es creïn línies de subvenció o que es creïn programes, etc., evidentment l'Estat, que fa?, doncs el crea, el crea, n'estableix els principis, n'estableix les bases, els criteris... per tant, l'Estat..., o sigui, els criteris per distribuir aquests fons entre les comunitats autònomes, amb la qual cosa l'autonomia política queda totalment disminuïda, perquè la comunitat autònoma rep..., és a dir, es veu obligada a destinar els doblers a allò que ha decidit l'Estat. És a dir, tenim el miratge que els diners els gastem nosaltres, però els gastem nosaltres, comunitat autònoma, l'únic que fem és de dependent, de dependent i l'amo ens diu en què s'han de gastar els doblers.

I això evidentment és una manera de funcionar totalment contrària al principi de l'autonomia política que és en el que es basa l'existència de les comunitats autònomes a Espanya. Per tant, hem de denunciar una vegada més que l'ofec financer és la porta falsa que té l'Estat per gestionar competències que no li són pròpies, i per això dic que no compartim l'estratègia. No compartim l'estratègia perquè el que fem, d'alguna manera, és validar aquest sistema. I el que hem de fer, que de fet ja ho fem, amb tota la negociació del finançament, amb tota la negociació del règim especial, el que hem de fer és reclamar un marc financer que doni respostes a les obligacions que com a comunitat autònoma tenim contraetes amb els ciutadans per mor de les competències que tenim assumides al nostre estatut.

És per això que li deia que no compartesc l'estratègia, però, per altra banda..., és clar, també ens agrada tocar de peus a terra i, per tant, entenem..., és a dir, trobaríem absurd no donar suport al que vostè demana perquè, en les actuals circumstàncies, com a mínim hem..., és a dir, hem d'utilitzar totes les formes de reclamació, totes les vies de reclamar el que és just.

I per tant, en aquest sentit, com que vostè, a més a més..., hi ha un motiu també que crec que la proposició no de llei està formulada en uns termes molt precisos, no?, vostè ataca un tema clau, diferencial, que és el de l'explosió demogràfica, podem dir, global de la comunitat autònoma i molt especialment del sistema educatiu. Per tant, basat en aquests fets diferencials, vostè demana aquest tracte diferencial també per a la comunitat autònoma, i és per això que li dic que votarem a favor.

Respecte de l'esmena que ha presentat el PP, que és allò, és una esmena que, com es diu *en castizo*, és allò que aprofitant que *el Pisuerga pasa por Valladolid*, eh?... passarem el tema aquest del pacte educatiu. A mi la veritat és que em fa molta gràcia que el Partit Popular ara s'estripi els vestits en parlar d'estabilitat, tan necessària per al nostre sistema, com si això els hagués preocupat el més mínim quan van aprovar la LOMCE, que és la mare de tots els mals, que és el que fa que ara necessitem aquest pacte. Aleshores ara s'alarmen que no hi hagi aquesta estabilitat, que això seria molt bo per al nostre sistema.

Jo crec que nosaltres -ho crec sincerament- als grups parlamentaris del Congrés dels Diputats no els hem de sol·licitar res, perquè ja són prou grandets per defensar el que trobin oportú i a més a més és que ho trob una falta d'elegància, els grups parlamentaris d'aquí demanem als grups parlamentaris d'allà el que han de fer.

Jo crec que cadascú, tots els grups parlamentaris que som en aquesta cambra tenim les nostres vinculacions més o menys formals i estretes amb els grups parlamentaris que hi ha a les Corts Generals i, per tant, és a través d'aquesta via política en la qual hem d'incidir en allò que es decideix al Congrés dels Diputats i, per tant, no sé si acceptarà l'esmena o no, però nosaltres, en el cas que l'acceptés, no hi votarem a favor.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Ballester, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Nosotros desde Ciudadanos nos vamos a abstener en esta iniciativa, consideramos que el Partido Socialista es normal que haya hecho esta petición, pero me gustaría comentar por ejemplo en cuanto al punto 1, que insta al Gobierno del Estado a incrementar los presupuestos generales del Estado, desde Ciudadanos, nada más entrar en el Parlamento lo primero que nos propusimos es revertir todos los recortes que habían estado ocurriendo con Zapatero y con Rajoy desde 2010, y ya en el 2017 negociamos los primeros presupuestos para acabar con esa inercia de recortes y empezar a recuperar el presupuesto. Ya en 2017 se aumentó un 1,7% el presupuesto de educación, poco, pero bueno, para revertir ese recorte ya fue importante, y en este 2018 también hemos seguido con esa tónica de seguir aumentando el presupuesto en educación y se ha conseguido aumentar un 3%.

Nosotros estamos negociando para ir incrementando el presupuesto del Estado y por lo tanto creo que ese punto 1 se tendría que instar más al Partido Socialista que negociaran esta posibilidad que tiene en un parlamento plural para que también se arremangara.

En cuanto al punto 2 y al punto 3, justamente son estos puntos los que se están tratando en el Pacto nacional por la educación. Creo que es muy importante, incluso lo hemos dicho en el Pacto nacional por la educación, no tanto... un tanto por ciento del PIB, sino qué queremos hacer con los alumnos, cuáles son nuestras prioridades en las comunidades autónomas y qué nos va a costar ese alumno, según ese plan que queremos hacer en la educación.

Nosotros proponemos, aunque... si se ha de llegar a un acuerdo y se ha de aceptar el 5% del PIB ya nos parecerá bien, pero nos gustaría llegar a un acuerdo de qué queremos implementar en cada alumno para saber cuánto nos va a costar esa educación y, una vez puesta una cifra para que no varíe según las crisis financieras o según cómo vaya la economía de un país, tener asegurada esa inversión por alumno, que después cada comunidad autónoma tiene sus problemas, aquí tenemos el problema de la insularidad, tenemos el problema de que hay mucho alumno extranjero, pero, por ejemplo en Asturias está el problema de que son pueblos muy pequeñitos, que no da para una escuela, que son escuelas unitarias, que..., cada comunidad tiene sus problemas, y con ese presupuesto es con lo que tiene que... justo y que es para lo que se tienen que implementar es con lo que cada comunidad autónoma tiene que destinar ese dinero y no que vengan directo desde Madrid.

Por lo tanto, nosotros ya estamos trabajando, aquí se insta a... “el Parlamento insta al Gobierno del Estado”, es que Ciudadanos no tiene que instar a nadie porque ya lo está negociando en el Pacto nacional.

Entonces lo que si que nos gustaría es que todas estas premisas que se instan al Gobierno del Estado no se insten directamente, a mí me gusta más negociarlo, hablarlo entre todos los partidos, entre la sociedad civil y llegar a unos acuerdos.

Por lo tanto, nos abstendremos porque nosotros ya lo estamos haciendo en el pacto educativo.

Después, en cuanto al punto 4, también comentar que hasta 2017 todos los programas de refuerzo que había estaban paralizados, y Ciudadanos, en 2017, negoció con el Partido Popular que se volvieran a poner en marcha. Y ya en el presupuesto de 2017 se hizo una partida de 30 millones de euros para los refuerzos educativos y destinados a las comunidades autónomas, que es cuando han llegado aquí, es 1.050.000 euros que han llegado aquí, que se le ha puesto el nombre del programa... no me acuerdo ahora, porque antes era PROA, ahora no sé si es PRECE, no lo sé exactamente, pero es un programa, es 1.050.000 euros que se ha vuelto a retomar este proyecto y que hasta ahora el conseller Martí March solo ha usado 500.000 euros, sólo los ha usado además para la escuela pública, cuando están destinados a todos los niños, pública o concertada, y que ya lo pediremos más adelante para que lo haga.

Es decir, este punto 4... y bueno, ya para este 2018 hemos negociado 40 millones de euros, se ha aumentado en 10 millones de euros. Nosotros, es que llevamos dos años ya

trabajando en aumentar todo el presupuesto, y lo estamos consiguiendo negociando con el Partido Popular, porque aquí pone “crear líneas de ayuda”; ya están creadas, ¿que se pueden ir aumentando cada año? por supuesto.

Por lo tanto, me parece muy bien que el Partido Socialista pida todo esto, pues que... nosotros en Ciudadanos ya lo estamos haciendo, que el PSOE se arremangue también allí en el Congreso.

Y también..., es cierto que en Baleares tenemos un gran fracaso escolar, el abandono escolar es altísimo, pero no compartimos mucho el diagnóstico del preámbulo porque lo reduce todo un poco a aumentar la inversión. La inversión, claro que es importante, pero... tengan en cuenta que hay otras comunidades autónomas que también han pasado por crisis, por recortes, como son Cataluña, Valencia, Madrid, Murcia y su nivel educativo no tiene el abandono escolar que tiene nuestra comunidad autónoma y además una comunidad autónoma donde este fracaso escolar o este abandono escolar es sistémico, llega tanto en años de bonanza como en años de crisis seguimos teniendo este abandono escolar.

Por lo tanto yo creo que hay muchos más factores.

Para Ciudadanos -siempre lo hemos dicho- el principal activo y el principal protagonista para dar calidad al sistema educativo es el profesor, el profesor es la piedra angular de un sistema educativo cuando los medios son suficientes, y ahí sí que nosotros hacemos muchísima incidencia en la formación del profesor en el (...) educativo, en la formación de los docentes, en reducir..., en aumentar la nota de corte para el acceso a Magisterio, creemos que los profesores de Magisterio, de primaria, son fundamentales, tienen que tener una formación preparadísima además porque tocan muchísimas ramas, también en secundaria pero sobre todo en primaria porque es cuando el niño está aposentando esas bases de hábito, y bueno, creo que esta propuesta adolece bastante de una visión más global.

Igualmente..., bueno, he de repetir que el Partido Socialista estamos de acuerdo con lo que pide, pero que lo pidan ellos, porque nosotros ya estamos haciendo todo esto. Y nada más, que nos abstendremos en los puntos de la moción.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa demanam al grup proposant si vol una suspensió de la sessió o si podem continuar.

Un cop recomençada la sessió, i així pertoca la intervenció del grup proposant per fixar posició i assenyalar si accepta l'esmena per un temps de cinc minuts.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Moltes gràcies, Sr. President. A mi m'agradaria contestar una mica a cadascú. Primer m'agradaria dir a Ciudadanos que em sembla molt bé que siguin allà negociant tot el que sigui, però recordo a la Sra. Ballester que ella és diputada per les Illes Balears i està en el Parlament de les Illes Balears. Per tant jo crec que el que hem de fer és preocupar-nos per l'educació de les Illes Balears i del finançament. També li volia recordar que parla indistintament d'abandonament i fracàs escolar, i jo li vull dir i li vull puntualitzar que no és el mateix i hi ha circumstàncies molt diferents. Aquí tenim un abandonament escolar molt elevat, però és precisament perquè està directament relacionat, i això ho ha esmentat la Sra. Sureda molt bé, amb l'estructura productiva; si tenim un mercat de treball que acull gent poc qualificada i perpetua això aquell mercat de treball és el que facilita l'abandonament prematur, i la gent no necessita formar-se perquè ràpidament troba feina, i això va directament relacionat amb les èpoques de bonança: quan hi ha més feina hi ha més abandonament, i això també ha sortit aquí. I no el fracàs, el fracàs és una altra... Aquí es parla de coses específiques d'abandonament, no de fracàs escolar. Per tant crec que això s'ha de puntualitzar.

Després també he de dir al Sr. Castells que en certa manera podem compartir la seva reflexió, però també li vull recordar que a la proposició no de llei es parla de mesures correctores, precisament no demana un finançament, que també, però mesures correctores per consolidar que som diferents per una sèrie de circumstàncies, una sèrie de circumstàncies basades en l'explosió demogràfica i en l'allau d'immigració.

I finalment al Partit Popular li diria, que aquí ha dit que aquesta proposta està fora de lloc, miri, no, Sra. Riera, no, no està fora de lloc; aquesta proposta és on toca, precisament es debat en un moment idoni, es debat en un moment idoni. Aquí demana per activa i per passiva, una, que s'aprovin els pressupostos, "per favor, aprobeu-me els pressupostos; per favor...". Home, ja sabem que el Partit Popular està pendent d'aquests pressupostos perquè si no se'n va la legislatura al carall, però no podem anar per activa i per passiva que s'aprovin els pressupostos. Les propostes en positiu es fan. Vostès, el Partit Popular, aquí sistemàticament quan es presenten els pressupostos posen esmenes a la totalitat de manera sistemàtica!, així que no vingui ara a dir-me que facem aportacions en positiu. És que vostè no fa aportacions en positiu malgrat fer esmenes a la totalitat?, clar que en fa, però després cada cosa al seu temps.

Ara, també li vull dir, respecte de l'esmena que ha presentat, idè miri, no l'acceptarem per dues raons: una, primer perquè ja li hem dit que jo considero que nosaltres no som qui per instar cap partit polític a res, nosaltres som un parlament i instem com a parlament, per tant vostè, el seu partit polític, quan vingui el Sr. Rajoy i li digui *duerma tranquil·lo*, el que ha de fer és deixar..., despertar-se, no dormir tan tranquil·lament i dir-li: Sr. Rajoy, jo no vull dormir, jo el que vull és que augmenti el meu pressupost en educació perquè em fa falta, punt, i ja està, i cadascú ho farà a la seva manera al seu partit.

I, segon, una altra raó que li dic és que no se li accepta perquè -i allí vaig- el que fa és substituir els punts 2 i 3 de la proposició no llei, i allí és on li ha sortit la vena, la vena que porta a dins. Què intenta suprimir?; punt 2, mesures correctores dels desequilibris, és a dir, aquí parlem de diversitat, aquí deim que cadascú és diferent, però quan arriba l'hora de parlar de l'Estat, no, *todos somos iguales*. No, perdoni, Sra. Riera; l'evolució demogràfica, li torno a insistir amb tots els meus respectes, perquè jo tenc família a Castella-Lleó, l'evolució demogràfica a Castella-Lleó, que està perdent població, no pot ser la mateixa que la d'aquí, que està guanyant i de manera substancial, de manera substancial. Per tant els problemes s'han d'analitzar i s'han d'establir mesures correctores per eliminar desequilibris, perquè desequilibris dins Espanya n'hi ha i molts. Espanya és un país, Espanya és un estat on el que predomina és la diversitat. Per tant el que hem de fer és, allà on s'és diferent, posar mesures correctores, com vostè demana cada vegada, dintre de les aules.

I per altra banda l'altre punt que demana eliminar són els programes d'acolliment sociolingüístic. Sra. Riera!, això...; és a dir, elimina allò que permet cohesionar la societat, vol eliminar allò que permet integrar els nouvinguts. Perdoni, no podem admetre aquesta esmena perquè l'únic que fa és, per una banda, eliminar les mesures correctores i, per una altra banda, suprimir allò que creim que és fonamental, que són els programes d'acolliment per poder restar problemes i augmentar la facilitat d'integració dintre de l'aula, i per tant dels resultats escolars. Per tant considerem que el Partit Popular per una banda s'omple la boca dient que la diversitat i que a cada alumne se li ha de donar el que vol, però quan arriba el moment de la veritat amb esmenes com aquesta el que fa és posar de manifest que aquesta diversitat no li interessa atendre-la.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Acabat el debat, entenc que no s'accepta ni l'esmena de substitució ni la d'addició, perquè li ha dit addició; no s'accepten cap de les dues esmenes...

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Només hi ha una esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Ja, però havia comentat que era d'addició o de substitució.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

No, aquí era de substitució i ella volia transformar-la en addició. Per això li he donat les dues raons, una per si era de substitució i l'altra per si era d'addició.

EL SR. PRESIDENT:

Entenc que no s'accepta de cap manera, d'acord.

Acabat el debat passam idò a la votació de la Proposició no de llei 10165/17.

Vots a favor? 7 vots a favor.

Vots en contra?

Abstencions? 4 abstencions.

En conseqüència, queda aprovada la Proposició no de llei 10165/17, relativa a ajustament de polítiques d'educació.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS